

Σατανικοί διαλογισμοί

Του Νικ. Λιναρδάτου

Θά άρχισω αυτόν τόν σχολιασμό τής διαβόητης ύποθέσεως τής παρακολουθήσεως τών κινητών τηλεφώνων τής Vodafone μέ μία έκκεντρική τοποθέτηση. Όλοι μιλούν γιά θλάθη τών έθνικών συμφερόντων. Ό δικηγόρος ή συνήγορος (όπως χαρακτηρίζεται στά λεξικά) τού διαβόλου ισχυρίζεται ότι άντιθέτως, τουλάχιστον δυνάμει, έξυπηρετήθηκαν έθνικά συμφέροντα, άν, όπως φαίνεται, ή έγκατάσταση τού συστήματος (λογισμικού) παρακολουθήσεως συνέβαλε ή έτέθη γιά νά συμβάλει στην ασφάλεια τών Όλυμπιακών Αγώνων, πού και γιά τήν Έλληνική Κυβέρνηση ήταν πρώτη επιδίωξη, και καθ' ό μέτρο συνέβαλε ένδεχομένως εις αύτήν. Πρός επίρρωση μάλιστα τού συλλογισμού του επικαλείται τήν ακόλουθη διαπίστωση έγκρίτου σχολιαστή πρωινής καθημερινής έφημερίδας: «Προπαντός καμιά άπώλεια στά "έθνικά μας μυστικά", άφου μάλιστα πολλοί πιστεύουν ότι "ιδιαίτερα" οί μεγάλοι δέν έχουν νά μάθουν τίποτα πού νά μήν τό ξέρουν».

Έτσι ή Κυβέρνηση σωστά έχειρίσθηκε τό -χαρακτηρισθέν ως σκάνδαλο και όν πράγματι σκανδαλώδες- θέμα. Καί (ό δικηγόρος τού διαβόλου) αφήνοντας κατά μέρος κάθε Κάντιανή κατηγορική προστακτική (φυσικό, έξ άλλου, άλλως τί είδους διάβολος θά ήταν) έπροχώρησε στην έξής άνάλυση:

Η Κυβέρνηση, ή κάθε Κυβέρνηση, βρίσκεται συνεχώς, καθημερινώς, άδιάκοπα μπροστά σέ διλήμματα. Νά προτιμήσει, νά επιλέξει τήν Α-λφα ή τή Β-ήτα λύση σέ κάθε συγκεκριμένο πρόβλημα, πού ανακύπτει; Έτσι τήν 10η Μαρτίου 2005 ή Κυβέρνηση εύρέθηκε μπροστά σέ ένα άπρόσμενο και πολύ σοβαρό πρόβλημα και κατά συνέπειαν ένώπιον ενός δυσεπίλυτου διλήμματος. Πληροφορείται ότι παρακολουθούνταν τά κινητά τηλέφωνα τού πρωθυπουργού, ύπουργών, τών άρχηγών ΕΥΠ και Άστυνομίας, άλλων κρατικών αξιωματούχων, άλλοδαπων άραβικής καταγωγής, άναρχικών και άντιεξουσιαστών, ενός ύπαλλήλου τής Αμερικανικής Πρεσβείας έλληνικής καταγωγής. Η παρακολούθηση φαίνεται νά άρχισε ένα-δύο μήνες πριν άπό τήν έναρξη τών Όλυμπιακών Αγώνων 2004. Λογικό συμπέρασμα είναι ότι πρέπει νά είχε αποφασισθεί, σχεδιασθεί και προετοιμασθεί άπό άρκετούς έως πολλούς μήνες πριν, πριν δηλαδή άπό τίς έκλογές τού Μαρτίου 2004, σέ περίοδο πού μάς κυβερνούσε τό ΠΑΣΟΚ. Ίσως γι' αυτό (μή λησμονούμε τό φιάσκο SAIC).

Είναι βέβαιος (ό συνήγορος) πώς, άν όχι όλοι, τουλάχιστον κάποιοι θά ύποψιάσθηκαν ποιοί κρύβονται πίσω άπό αύτήν τήν ιστορία. Is fecit cui prodest (διέπραξε εκείνος πού ώφελείται), λέει τό ρωμαϊκό άπόφθεγμα. Ποιοί είχαν μεγαλύτερη άγωνία γιά τήν τύχη, τούς κινδύνους άπό τήν τρομοκρατία τών άθλητών τους; Ποιοί κατοικοεδρεύουν στό τρίγωνο Λυκαβηττού-Πύργου τών Άθηνών-Λευκού Σταυρού (Πλατεία Μαβίλη); Ποιοί δέν είχαν μεγάλη έμπιστοσύνη, γιατί έγνώριζαν τίς έλλείψεις στην ασφάλεια τών Αγώνων; Ποιοί έγνώριζαν καλύτερα άπό τούς άλλους ότι, λόγω καθυστερήσεως (μεγάλης ύποπτης καθυστερήσεως) στην άνάθεση (θυμηθείτε γιά μία στιγμή τό σκάνδαλο τής παραίτησεως τού ύφυπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Εύαγγελου Μαλεσιού) τής κατασκευής και έγκαταστάσεως τής ύποδομής ασφαλούς τών Αγώνων, ή κοινοπραξία SAIC δέν είχε προφτάσει νά έκτελέσει παρά μικρό μέρος τών ύποχρεώσεών της (γι' αυτό άκόμα και σήμερα ύπάρχει άρνηση έξοφλήσεως τού λογαριασμού της);

ΕΣΤΙΑ

26 ΜΑΡ. 2006

Τό κατεπείγον λοιπόν δίλημμα γιά τήν Κυβέρνηση ήταν: Πώς έξυπηρετούνται καλύτερα τά συμφέροντα τού έλληνικού λαού, γιά τήν προάσπιση τών όποίων είναι ταγμένη άπό τό Σύνταγμα και τή λαϊκή ψήφο; Λύση Α: Ένεργούμε κατά τρόπον πού όδηγεί ένδεχομένως σέ ταχεία άποκάλυψη όνομάτων και ένόχων. Σοβαρός κίνδυνος προκλήσεως έντάσεως και έμπλοκής τής χώρας σέ κρίση μέ διεθνείς προεκτάσεις. Λύση Β: Η ύποκλοπή -καλώς ή κακώς- έσταμάτησε. Ανατίθεται στή Δικαιοσύνη νά διερευνήσει τήν ύπόθεση. Αποφεύγουμε συγκρούσεις, οί όποιες -τό μόνο βέβαιο- δέν θά μάς βγούν σέ καλό. Κερδίζουμε χρόνο, πού άμβλύνει πάντα τούς προβληματισμούς. Παράλληλα λαμβάνονται σοβαρά μέτρα πρós άποτροπή στό μέλλον.

Η Κυβέρνηση, έν γνώσει άναμφιβόλως τού κινδύνου νά κατηγορηθεί άπό τή λαϊκίζουσα και ύποκρίτρια αντιπολίτευση γιά έλλειψη εύαισθησίας σέ θέματα άτομικών δικαιωμάτων και προσωπικών δεδομένων (πολύ τής μόδας τελευταίως), γιά ύποχωρητικότητα σέ ξένες έπιρροές, γιά άνικανότητα και τά τοιαύτα, ανέλαβε τήν εύθύνη τής λύσεως Β. Γιατί έκρινε πώς δέν θά έπρεπε νά αφήσει νά διακυβεύονται σοβαρά έθνικά συμφέροντα έναντι ένεργειών, τών όποίων ή σημασία θά ήταν πλέον μάλλον ιστορική. Γιατί ό γέγονε, γέγονε. Έτσι, καταλήγει ό συνήγορος, έξηγούνται οί εύχαριστίες πρós τόν κ. Γ. Κορωνιά.

Προτού κλείσουν αυτές οί παρατηρήσεις, αξία μνείας είναι μία άλλη πλευρά τού ζητήματος. Μέσα σέ όλον τόν κατακλυσμόν ειδήσεων, «πληροφοριών», εικασιών, άπόψεων, γνώμων, σχολίων, έρμηνειών, θυμών, ύποκρισίας, άλλοφροσύνης, σέ όλα τά ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα «ένήμερωσης» δέν ύπάρχουν, στό μέτρο πού μπορεί κάποιος νά έχει παρακολουθήσει, έπαρκείς άναφορές στό «άποκαλυπτικό» ρεπορτάζ, τό όποιο έδημοσίευσε, προλαβαίνοντας κατά μερικές ώρες τήν έπίσημη άνακοίνωση, έφημερίδα άνήκουσα σέ ισχυρό πολιτικά δημοσιογραφικό συγκρότημα. Τό δικό μου σχόλιο είναι ότι τό ρεπορτάζ αυτό έπρόδιδε τόν τρόπο τής γενέσεώς του, ότι δηλαδή δέν ήταν άπαύγασμα έπίμονης έρευνας και άναζητήσεως τής αλήθειας. Ήταν όλοφάνερα δομημένο έπάνω στή βάση αύτών πού έλέχθησαν στην τριπρόσωπη πολύωρη ύπουργική συνέντευξη Τύπου (όποια επικοινωνιακή άστοχία! Έδωθε ξεκινάει τό θαλάσσωμα), έπρόδιδε δηλαδή ότι ήταν άποτέλεσμα διαρροής. Καί άν μόν ή διαρροή έγινε ήθελημένα, γιατί έκρίθη ότι έτσι έξυπηρετείται σκοπιμότητα, τότε -ας πούμε- πάει καλά. Άλλιώς ή Κυβέρνηση έχει πρόβλημα.

Κλείνω, μέ μία τελική διευκρίνιση. Όλα τά προηγηθέντα γράφονται έν πλήρει γνώσει τού γεγονότος ότι είναι άκρως αντίθετα μέ θέσεις, τίς όποιες μέ σαφήνεια έχει ύποστηρίξει ή «Εστία». Σας παρακαλώ μήν κατηγορήσετε γιά τήν άνακολουθία έμέ. Άς όψεται ό διάβολος (έδώ τού πάει νά τόν άποκαλέσουμε όπως τόν επικαλείται ό λαός), πού έξέφρασε διά τού δικηγόρου του όχι μόνον αυτές τίς άπόψεις, αλλά και πολλά περισσότερα και πολύ πιό μπερδεμένα. Είχα δικαίωμα νά τίς άποκρίψω; Νομίζω όχι. Έκρινα όχι. Εύθύνη δική μου ότι συνέτησα τά λεχθέντα και τά έκλογίκευσα γιά νά γίνουν εύκολώτερα κατανοητά και νά χωρέσουν στον διαθέσιμο χώρο τής «Εστίας».